

"מה צבע התחתונים של החיילת?" שאל יצחק רבין את האלוף ישראל טל

ליילה חאלד

חופת-המתוסים של החזית העממית לשיחרור פלסטין, שהתפרסמה כאשר השתתפה בשנים 1969 ו-1970 בשני מיבצעי חטיפות מתוסים, עדיין פעילה בשורות החזית. השבועון הגרמני שטרן, שיצא לגלות מה עושה חאלד כיום, מצא אותה בביירות. שם היא עוסקת בהדרכת ילדים בנשק (משמאל). למענת השטרן, ליילה (30) היא כיום מספר 3 בצמרת החזית.

חם כנשל עמד בשבוע שעבר בפני מיתקפה מישטרית, עת נפגש עם רב-הפקד נעמי שר-מי, מפקדת השוטרות. שדמי טענה נגד משל כי הנשים בוועדה-הפועל של ההסתדרות מקופחות, ורק מעטות מהן מגיעות לתפקידים בכירים. משל בלם התקפה זו בחיך, וזרק את הכדור חזרה לשדמי בטענו כי דווקא הגברים הם המקור פחם בוועדה-הפועל. ולראייה: "בעוד שלתפקיד מוזכר להסי"

ציצ' שידידו האמריקאי חשב כל העת שהוא גנרל גרמני, למרות סימלי צה"ל שעל מדיו.

כאשר שמע הפיומונאי דרדי מנזר כי ציצ' חזר זה עתה מסיוור של שבועיים בחו"ל, שאל אותו אם היעדרות ארוכה כזאת אינה מפריעה לעבודה בעירייה. התבדה ציצ': "זה לא הפריע לעבודה. ששוט לא עבדו!"

■ מוזל ההסתדרות ירו-

המוצא הברליני של ראש-יעריית תל-אביב, שלמה ("ציצ'") להט, גרם לו לא-פעם אי-נעימות. בשעתו גשלה עליידי צה"ל לקורס של קציני מטה בארצות-הברית, שבו השי-חתפו קצינים מצבאות שונים, וביניהם הצבא הגרמני. אחד המדריכים האמריקאים התיידד עם ציצ', ואחרי כמה שבועות התחיל מתוכח עימו על ניסיון-נות הוורמאכט במלחמת-העולם השנייה. רק כעבור זמן הבין

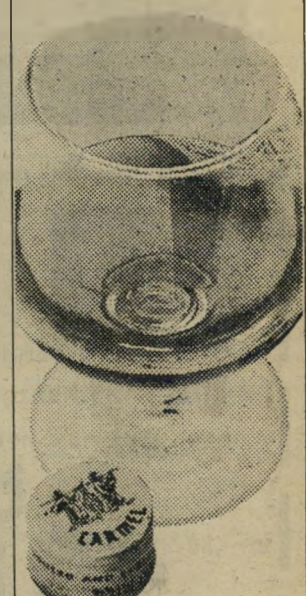
דוגמה לכושר-הריכוז המיוחד של ראש-המשלה יצחק רבין, נתן לא מכבר האלוף (מיל.) ישראל ("טליק") טל, עוזרו של שר-הביטחון. טל נזכר בתקופה שבה כיהן רבין כרמטכ"ל צה"ל. באחד הימים סעדו שניהם במיסעדה צנועה בתל-אביב. בשעת השי-חה חלפו על פניהם נערות. באופן טבעי היפנה טליק את מבטיו אחריהם. אחרי-כך הבחין גם בחיילת שישבה בשולחן סמוך להם, כשהצאית-המיני שלה מופשלת וחושפת את ירכיה. אולם מה שהפתיע ביותר את טליק היה העובדה שהמרי-אות האלה לא הוזיו לרבין כלום. הוא ישב במקומו אדיש, מבלי להמיש את עיניו. "הכל טוב ויפה", אמר טליק לרבין, "אבל בשביל הכריאות לא מדיק להסתכל קצת על הנוף." רבין חיך ושאל את טליק: "מה צבע התחתונים של החייר-לת שיושבת לידינו?" "טליק המופתע השיב: "אני לא יודע." "סגול", אמר לו רבין. "להסתכל צריך לדעת."

■ כאשר ביקר הסנאטור יוברט האמפרי אצל שר-האוצר יהושע רבינוביץ, קרא לו רבינוביץ מהכתב דיבריהסבר על מצבה הכלכלי של ישראל. באנגלית עילגת הוא קרא את הכתוב, מבלי להרים את עיניו מהכתב ומבלי שהדברים ישכנעו את האורח הנכבד כהוא-זה. אחרי ביקורו בישראל נסע האמפרי למצריים, שם קיבל מידע מקיף, באנגלית טובה, מפי אישי כלכלה רבים. כשחזר לארצות-הברית סיכם האמפרי את ביקורו במיוחד התיכון: "אולי במצבת המיוחד של ישראל היא זקוקה לשריי-אוצר שאינם מבינים בכלי-כלה..." זהו אחד הסיפורים על שר-האוצר המובאים בספר הצל-פרייעטס של העיתונאים משה שליז ומנחם פורטוגלי, שי-יצא לאור לאחרונה והעוסק באישיותו ובפועלו של שר-האוצר.

לאנשים הנכונים

777
ברנדי
בינלאומי

כרמל מזרחי
מיקני ואשון לציון
וזכרון יעקב

שלמה ("ציצ'") להט, האכיל את יפה (בתמונה) בפרוסה מהעוגה שאת 50 נרותיה כיבתה בנשיפה. באומרו: "אין לי כשרון-כתיבה כמו לפרס, לכן באתי בעצמי" אורח אחר היה התעשיין היהודי-צרפתי מוריס קהאן (משמאל), שהודיע כי הפך עולה-חדש בארץ. בין הזרים שקיבלה היה אחד מהגננת שלה רבקה, שכתבה: "היית ילדה רגשנית, קטנה ומכוערת."

שחגגה השבוע את יום הולדתה ה-50 הופתעה במסיבת-הפתעה שנערכה לה תוך כדי הופ-עתה במועדון המערה, ושאורגנה בידי ידידתה, בלה דיאמנט. את המסיבה פתח המנחה שמואל שי במיברג משימעון פרס, שבו נאמר: "אל תמני את שנותייך, הישראי בגילך הסבעי." ראש-יעריית תל-אביב,